

Адон и Физор Апс насочиха совалката към залива.

- На един остров има стари хангари за селскостопански совалки – обясни Адон. - Преди много години там била стартовата им площадка. Сега никой не я използва. Само хангарите служат за складове или през зимата прибират в тях по-малки корабчета, като ги издърпват на сушата и ги натоварват на специални влекачи. Със сигурност можем да използваме един празен хангар, защото преди години исках да си купя къща на някой остров и не ми стигаха парите. Реших, че един хангар ще ми свърши работа. По-късно се оказа, че доста средства ще са ми необходими, за да го преустроя.

- А защо не го продаде? - попита я Физор Апс. - Предполагам, че си посъбрала още средства и като го продадеш, ще можеш да си купиш истинско жилище.

- Не е толкова лесно – отговори Адон, - нито да събере достатъчно средства, нито да продам изгодно този хангар.

- Ако в Хронда няма кой да ти го купи изгодно – каза Физор Апс, - мога аз да го купя, защото тук ми хареса и може да завъртим търговия и с вас.

- Не се знае как ще се развият нещата – уклончиво започна Адон. - Не е сигурно и че Съветът ще разреши да правим търговия с някоя планета от друго измерение. Традицията е доста ограничаваща в това отношение. Това е така, защото някога не сме имали контакти с цивилизации, които да са приблизително на нашето ниво на развитие или по-развити.

- Не можете ли да промените тази Традиция? - учуди се Физор Апс.

- Тя затова е традиция – каза Адон, - защото се

спазва от всяко следващо поколение. Съветът приема Традицията за даденост и не я променя. Освен това, процедурата за промяна на Традицията е толкова сложна, че на практика не може да се осъществи.

- Жалко – поклати глава Физор Апс. - Доста полезни щяхме да си бъдем едни на други, ако можехме да търгуваме помежду си.

- Но сигурно никой няма да ти откаже да ти вземе такса, ако решиш да подадеш молба за разрешително за търговско представителство – продължи Адон. - Един от начините да започнеш търговия с друга планета е като основеш търговско представителство на чуждопланетно дружество. Процедурата обаче е доста бавна. Може да ти отнеме година, две, три, че и повече. Таксата, която комисията по външнотърговски отношения взема, е много висока. Тя зависи и от това какъв бъдещ оборот ще декларира кандидатът. А ако декларира малък оборот, може изобщо да не получи разрешително.

- Значи, мога да декларирам голям оборот и да платя голяма такса – попита Физор Апс, - и пак да не получа разрешително?

- Напълно възможно – кимна Адон. - Но предполагам, че ако им декларираш огромен оборот и платиш възможно най-високата такса, тогава да има много по-голяма вероятност да получиш разрешително. Доколкото си спомням от това, което съм учила за Традицията във висшето училище, при даване на всякакви разрешителни на чужденци и пришълци от световете извън Варна има значение и това какъв капитал има представителството на дружеството, което иска разрешително. Например, ако такова дружество има капитал колкото Островната асоциация, то ще получи

разрешително, дори в по-кратък от обичайния срок.

- Какво е Островната асоциация? - поинтересува се Физор Апс.

- Това е голямо сдружение на акционери, които притежават всички съоръжения за производство на електричество на островите и много такива съоръжения на сушата, в покрайнините на Хронда – обясни Адон. - Освен това, имат вериги от големи магазини за продажба на хранителни бисквити, притежават и големи площи обработваема земя, няколко небостъргача в Хронда са тяхна собственост, част от мотрисите на подземната железница също са тяхна собственост, а притежават и много заводи за производство на различни химически вещества и лекарства. Неофициално се говори, че именно те са в основата на производството и продажбата на хранителните бисквити.

- Ако те имат много земя – попита Физор Апс, - произвеждат ли достатъчно пшеница?

- Всъщност, с отглеждането на пшеница се занимават акционерни дружества, които са взели под аренда земя от Островната асоциация – обясни Адон. - Арендата си плащат с произведената продукция. По този начин основното количество пшеница отива в Островната асоциация и тя определя цените. Малките акционерни дружества имат печалба, колкото да не прекратят съществуването си. Чух, че някои от тях се обединили, за да станат по-силни, но от съда не им дали разрешение да регистрират това обединение, защото било нарушавало Традицията в частта ѝ, отнасяща се до конкуренцията.

- А Островната асоциация не нарушава ли Традицията? - учуди се Физор Апс.

- Тя е навсякъде – отвърна Адон. - Нейни

акционери са членове на Съвета.

- Това не е ли забранено? - изненада се Физор Апс.

- Забранено е – потвърди Адон, - но чрез подставени лица успяват да избегнат забраната.

- Значи, търговия с Хронда може и да не завъртя – въздъхна Физор Апс.

- Зависи от теб – каза Адон.

- И от Блатор – добави Физор Апс. - Той ми е главният съдружник.

- Нали Додранс му е син? - попита Адон.

- Да. Защо? - поинтересува се Физор Апс.

- Доколкото знам – обясни Адон, - той отдавна се интересува от пшеницата. Всеки път, когато дойде в Хронда, обикаля производителите на пшеница.

- Не знаех – изненада се Физор Апс. - Ще питам Блатор, когато се върна.

Увлечени от разговора, Адон и Физор Апс кръжаха със совалката над залива. Полковникът се обади:

- Проблем ли има?

- Не! Какъв проблем? - учуди се Адон.

- Ами доста време подходите за кацане и не кацате – обясни полковникът.

- А! - засмя се Адон. - Заприказвахме се. Ей сега ще уредим и този въпрос.

Совалката плавно започна да се снижава и след малко видяхме острова, на който се намираше хангарът на Адон. Когато совалката увисна на няколко метра над пистата пред хангара, видях колко огромен беше той в сравнение с хангара на Сидо Йинкс.

- Охо! - извика полковникът. - Този хангар може да побере няколко такива совалки.

- Може да има място и за паркиране, и за склад –

заклучи Физор Апс.

Адон извади джобния си телефон и с няколко докосвания отвори огромната врата на хангара. След това Физор Апс и Адон с лекота вкараха совалката в хангара.

- Първо ще се погрижим за арестантите – каза

Адон. - Трябва да ги изпратя в ареста на полицията.

После тя извади джобния си телефон и се обади.

Проведе дълъг разговор на дохрон, от който, естествено, не разбрах нищо. От интонацията обаче усетих, че разговорът не премина гладко. Много пъти Адон повишаваше глас, сякаш се кара. Не бях сигурен, дали е така, защото нямах представа от техните интонации и изразяване на чувства. Потвърждение на това, че беше ядосана, беше и рязкото прекратяване на разговора.

- Проблем ли има? - попитах аз.

- Да – кимна Адон и бързо се овладя. - Може би ще се наложи да приберем и останалите от екипа, защото не искам сега да се обаждам в Съвета или на Нора във Варна. Той си има там достатъчно безпокойства.

- А какво се случи? - поинтересувах се аз.

- Обадих се на началника на ареста и му описях случая – обясни Адон. - Той обаче поиска специално разрешение от Съвета, защото задържаните са от друго измерение и друга планета. Или, каза, когато началникът на полицията се върнел. Обясних му, че аз съм началникът на полицията, той обаче отказа да се подчини, докато не видел подписани пълномощията ми. Изпратих му ги, подписани с електронните подписи на членовете на Съвета, но той не ги призна за достоверни, дори се опита да твърди, че съм била фалшифицирала над двеста електронни подписа!

- Това, значи, е сериозен проблем – погледнах я

загрижено аз.

- Ще е необходимо време, докато бъдат потвърдени всички подписи – обясни Адон. - Вече е подадено искане от началника на ареста до Съвета.

- А през това време къде ще ги държим? - попитах аз.

- Засега остават в совалката – вдигна рамене Адон.
- Нали е на Сидо Йинкс и той ще я почисти, за да не му мирише.

Всички се разсмяха. Усетих, че и Адон се поотпусна.

- Все пак – обади се полковникът, - няма да е добре да ги разкарваш обратно до Варна. Както виждам, тук има доста помещения. Не може да нямаш поне едно, в което да ги изолираме.

- Не съм сигурна, че има подходящо – отвърна Адон.

- Ще може ли да ги огледаме? - попита полковникът.

- Да – кимна Адон.

- Хайде, да поогледаме тогава – предложи полковникът и тръгна към първото помещение в задната част на хангара. Тогава забелязах, че има няколко етажа с по няколко такива помещения на всеки етаж.

- Наистина, доста помещения има – каза полковникът. - Няма начин да не открием подходящо.

На първия етаж се оказа, че едно от помещенията е напълно обособено и има сервизен възел с течаща вода. Вратата беше двойна, като само външната беше с електронно заключване, а вътрешната се заключваше с нещо като резе, което се отключваше с ключ.

- Тази врата защо се заключва само отвън? - учуди

се полковникът.

- Сигурно е било склад – предположи Адон.

- А защо има баня и тоалетна? - попита

полковникът.

- Ами, сигурно за персонала – вдигна рамене Адон.

- Какъв е този персонал, който ще ходи до тоалетна и ще го заключват отвън – постави следващия си въпрос полковникът.

- Нямам представа – предаде се Адон.

Полковникът огледа подробно помещението и забеляза неща, които бяха необичайни. На стената, близо до пода, на няколко места имаше здрави халки, които бяха на разстояние около метър една от друга.

- А! Това са халки за ограничители на крайниците!

- извика Адон.

- Защо са сложени тук? - попита полковника.

- Може би това помещение е служело за арест – предположи Адон.

- Сигурно – погледнах аз и нагоре. - Ето, горе има подобни халки за закачване на ръцете, след като им сложат ограничители.

- Не е изключено това да е бил незаконен арест – каза Адон. - Когато купувах хангара, собственикът ми се стори доста съмнителен. Нямам представа с какво се е занимавал.

- И тук ли има такива? - учудих се аз.

- А защо мислиш, че има полиция? - погледна ме Адон право в очите.

- Ясно – кимнах аз. - Нещата не са много различни.

- Е, всяко зло за добро – каза полковникът. - Имаме къде да прехвърлим арестантите.

Върнахме се до совалката и Физор Апс отвори

багажния отсек. Ерис Ликт и тримата му офицери се бяха съвзели и отново започнаха да крешят.

В този момент до нас се приближи Драгица. Тя не каза нито дума, но и четиримата млъкнаха и я погледнаха предано.

- Можете да ги отвържете – каза Драгица.
- Как така? - изненада се Адон.
- Няма проблем – подкрепи я Физор Апс.